

Abonamentele

Pentru Sibiuu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiuu, strada Cinsădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiuu, 8 Octomvrie st. v.

Publicăm în coloanele „Tribunei” un raport plin de cele mai interesante amănunte despre activitatea despărțământului din Selagiu al „Asociațiunii”. Am mai publicat un șir de articole privitoare la cestiuni culturale din fostul regiment de graniță dela Năsăud. Ieri am terminat publicarea unui raport despre adunarea reuniunii învățătorilor din districtul Sibiului, ținută la Seliște. Astăzi le dăm, în sfârșit, cititorilor noștri scire despre hotărârea luată de mai multe femei române din Deva de a înființa o reuniune.

E dar' și la noi Românii interesare pentru cestiunile culturale, se lucrează și la noi pentru ridicarea nivelului general. — Desigur însă, că dăm expresiune sentimentului public român, când mărturisim, că nu suntem mulțumiți cu zelul ce se desfășură în această lucrare, și ne plângem, că lucrarea nu e destul de generală.

În genere nu se face nimic, și tocmai în părțile, unde Românii se află în masse mai compacte și pot să lucreze în mai favorabile condițiuni, spiritele sunt cuprinse de un fel de molatecă indiferență. Precând frații noștri din Selagiu, atât de expuși și de rău situați, pun umăr la umăr și lucrează cu un avânt juvenil pentru spriginierea scopurilor culturale, cei din părțile Brașovului și ale Făgărașului, cei din Hațeg și din Munții-Apuseni, în genere Românii din ținuturile mai bine situate par a fi renunțat la ori-și-ce rezistență, par a-și fi pierdut toată elasticitatea.

Nici unii însă, nici Bârsanii, nici Oltenii, nici Hăteșanii, nici Moții nu-î întrec pe Năsăudeni în ceea-ce privesc indiferența.

Ei sunt fără îndoială cei mai bine situați dintre Românii din Ardeal. Așezați în masse compacte într'un colț de țeară, având, ca fosti grănițeri, cea mai bună organizare socială și dispunând de mari fonduri comune, ei erau oare-cum anume aleși, ca să stea în fruntea mișcărilor noastre naționale. Chiar dintru început însă, simțindu-se „*beati possidentes*”, ei s'au izolat de ceilalți frați ai lor, au

umblat pe căile lor proprii și s'au ferit de a face cauză comună cu ceilalți, — căci lor le mergea bine, nu aveau cauză de a face opozițiune, nu voiau să se strice cu guvernul, care nu îi supăra și pe ei, cum îi supăra pe ceilalți. Pentru ei nu exista principiul: „unul pentru toți și toți pentru unul”.

Astfel încetul cu încetul ne-am deprins a nu mai calcula și cu Năsăudenii în combinațiunile noastre politice.

Acum încep, în sfârșit, să simțăm și ei greutatea, cu care noi ne luptăm de atât amar de timp. — Vom vedea, dacă se vor îmbărbăta ori nu, dacă vor înțelege ori nu, că una și aceeași e soarta noastră a tuturor.

Ca pretutindenea însă, și în Năsăud e vorba înainte de toate de câțiva oameni, care înțeleg situațiunea și au în ei dorul de bine, ca să pornească o mișcare mai sănătoasă.

Dacă cetim darea de seamă despre activitatea despărțământului din Selagiu al „Asociațiunii” ne ies la iveală câțiva oameni, care adună puterile și le pun în lucrare. Tot astfel și în reuniunea învățătorilor din districtul Sibiului câteva persoane produc avântul. Și tot persoane sunt și acele, care au pornit mișcarea în țeara Hațegului, câteva dintre doamnele noastre mai zeloase și mai bine inspirate.

Și pentru Năsăud întrebarea e dar': cine se va pune în fruntea treburilor?

Cetind darea de seamă despre activitatea despărțământului din Selagiu, un cetitor al nostru ne trimite despre activitatea despărțământului din Sibiuu nisce informațiuni după părerea noastră compromițătoare pentru actualul director al acestui despărțământ. Păstrăm deocamdată pentru noi aceste informațiuni. Comitetul „Asociațiunii” se află aici, cu totul aproape; vom căuta dar' înainte de toate să ne încredințăm, dacă sunt, ori nu exacte informațiunile, pe care le-am primit. Îl scim pe actualul director al despărțământului din Sibiuu drept om corect, — dar' s'a cam schimbat acest om odinioară corect,

decând s'a depărtat de oamenii sei de mai nainte, și se poate, ca să fie exacte informațiunile. Un lucru e deocamdată sigur: că treabă nu face despărțământul din Sibiuu și că despărțământul model e cel din Selagiu, eară nu cel din Sibiuu, nici cel din Brașov, dar' nici cel din Năsăud.

Eară cestiunea se reduce în cele din urmă la oameni.

Sunt oameni, care fac treabă bună, ori-și-unde 'i-ai pune, sunt oameni, care opresc lucrurile în loc, și sunt oameni, care strică, voind chiar să dreagă: și de aceea taina a toată înțelepciunea este să băgăm bine de seamă, pe cine punem în fruntea lucrării, la care voim a lua parte.

Revista politică.

Sibiuu, 8 Octomvrie st. v.

Austro-Ungaria și România încep a se apropia una de alta în ceea-ce privesc cestiunile economice. La timpul seu am fost amintit, că ministerul de externe al monarhiei noastre a conces căilor ferate austro-ungare, se revoace denunțările ce le-a făcut cu privire la tariful uniunii. Și acum se pare, că în general este o acțiune oare-care în curgere, spre a restabili bunele relațiuni economice-politice între aceste două state. Ce e drept, o reîncepere a negocierilor oficiale între monarhia noastră și România nu se poate privi încă de nemijlocit iminentă, dar' scirile ce vin din București ne spun, că în curând se vor întempla consultări confidentiale între ambele state, spre a afla baza unui *modus vivendi*. Se poate că deocamdată se va satori un provisoriu scurt, care va asigura Austro-Ungariei același tractament, de care se bucură alt stat convențional cu România. În acest mod s'ar câștiga timpul necesar spre regularea definitivă a cestiunii convenționale. Din motive mai ales economice ar fi de dorit, să succedă diplomaților austro-ungari și românii a pune odată capăt conflictului, ce ruinează atât de mult pe ambele state deopotrivă.

Rău mai stau Ungurii cu simpatiile lor în Bulgaria! Eată ce 'i-se scriu din Rusciuc diarului „Budapester Tagblatt” cu datul de 10 Octomvrie n.:

„... Bulgarii știu, că religiunea și limba lor îi încopecie de Rusia și ei nu pot uita

nici faptul, că Rusia a fost aceea, care 'i-a eliberat din ghiarele Turcilor. Din când în când se pot ivi și disonanțe între Rusia și Bulgaria, dar' în sfârșit tot mai mult se va întări convingerea, că Rușii și Bulgarii sânt fiii unuia și aceiași neam de oameni. . . . Noi în Bulgaria scim, ce avem de a aștepta dela Rusia și ce dela Austro-Ungaria, și dacă am ave să alegem între generalul Kaulbars și dl de Tisza, atunci alegem pe Kaulbars, cu toate că el promite mai puțin ca dl Tisza. Rusia face și va trebui să facă ordine în Bulgaria și să se nisească, ca actuala constituție, care e idealul șarlatanilor politici, să se schimbe în înțeleș conservativ. Numai atunci vom pute pași la alegerea noului principe. Pentru aceasta datorim Rusiei cu mulțumită. Bine înțelesul interes al Ungariei ar fi, să nu asmuțe în contra Rusiei, ci să-î caute prietenia. Un proverb bulgar dice: „*Komu prodavos Kras-tavci?*” („Cui voesci să vinți crastaveți?”) Aceasta o răspundem și noi d-lui de Tisza. Noi ne cunoaștem. Pentru un parlamentarism, cum e și cel din Ungaria, ne mulțumim frumos; pe acela 'l-am avut și noi aici și ne-am săturat până dincolo de el. Ar fi bine, ca dl Tisza să restabileze în Ungaria „libertatea” și să nu se îngrijiească de libertatea Bulgariei. Are el la el acasă destul de lucru și n'ar ave lipsă să măture gu-noiul dinaintea ușii noastre”.

Toate comunicările și rapoartele din zilele din urmă arată, că politica bulgară a cabinetului rusesc a început să se schimbe. În acest înțeles e de importanță o scrisoare pe care o primesc din Petersburg „Pol. Corr.” și care anunță, că eventualitatea unei ocupațiuni nu zace în intențiunile Rusiei, că din contra Rusia va păstra o atitudine de așteptare și va continua totodată a-și apăra poziția sa pe teren curat diplomatic.

Cu alte cuvinte, Rusia voescă să aștepte momentul favoritor, care încă nu a sosit, spre a redobândi în Peninsula-Balcanică terenul, ce momentan 'l-a fost pierdut, și apoi să lucreze într'acolo, ca în-moiăți odată Bulgarii să vină ei înșiși să ceară scutul și ajutorul Țarului eliberator. După expunerile diarului „Le Nord” din Bruxella încă se pare, că Rusia ar voi, pentru moment cel puțin, să se lase de parte în Bulgaria. „*Aufgeschoben ist noch nicht aufgehoben*”, dice un proverb german, și aceeași foaie își termină astfel expunerile sale: „Rusia nu va renunța la poziția ei față cu Bulgaria. Ea crede că e pe cea mai bună cale, dacă nu permite, să 'i-se schimonosească opera, ea nu va preda șarlatanilor politici din Sofia și urmașilor acelora poporul rescumpărat cu jertfe. Și se și simte în dreptul ei, dacă nu suferă, ca încrederea și iubirea, ce le păstrează poporul bulgar pentru Rusia, să se prefacă în mod artificial în dușmănie.

Foiața „Tribunei”.

Un nou adept.

III.

(Urmare și fine.)

Spunându-le Maghiarilor, că literații români din țerile coroanei ungare sânt nisce „schimositori” de limbă și luând drept mărturie autorisată pe dl Titu Maiorescu, titularul catedrei de literatură română dela universitatea din Cluj ne dă un argument foarte puternic pentru combaterea înfruririi maghiare.

Căci tot Ardelean e și dl Titu Maiorescu, cum a fost Laurianu, Bărnăuțiu, Papiu-Iliarianu și ceilalți „schimositori” de limbă. S'a născut, ce-i drept, în Craiova, ca fiu de cetățean român, dar' tatăl-seu, Ioan Maiorescu, era Ardelean din Buceerda de lângă Blaj, ear' mumă-sa Ardeleană din Brașov. Deosebirea e însă, că Maiorescu nu a crescut, nu a trăit și nu a lucrat nici odată sub influența maghiară. „Și-a început studiile la Brașov, le-a continuat la Viena, unde chiar Maiorescu Sa Monarchul nostru Francisc Iosif I 'l-a distins prin o medalie, și le-a completat la Berlin și la Paris.

Terminându-și apoi studiile, Maiorescu 'și-a început lucrarea, însă nu aici, alături cu Ma-

ghiarii și în tovărășie cu oameni crescuți sub influența maghiară și mai mult ori mai puțin inculți; ci la Iași, în mijlocul unui cerc de oameni tot atât de luminați ca dînsul și în Țeara-Românească.

Privind deci de acolo, din țeara aceea și din cercul acela asupra lucrării noastre și judecând cu mintea lui ferită de preocupățiuni, Maiorescu trebuia neapărat să constate, că sânt anapoda foarte multe din cele ce se petrec la noi, că limba, pe care o scriem, e neromânească și că o mulțime de idei și apucături false s'au înscut la noi.

Dl Grigorie Moldován le dă însă Maghiarilor o informațiune falsă, când le spune, că Maiorescu a condamnat lucrarea unor oameni ca Cipariu și ca Barițiu. Cât mai ales pentru Cipariu, îndeosebi nici un cunosător al literaturii române, nici un Român doritor de progres nu va susține ceea-ce dl Grigorie Moldován dice, că a susținut Maiorescu. Meritele, pe care 'și-le-a câștigat Cipariu pentru istoria și pentru lămurirea limbii române sânt mari și recunoscute de toți; lucrarea lui Cipariu formează o epocă în dezvoltarea noastră literară.

E cu totul altul lucrul, pe care 'l-a combătut Maiorescu: e exagerarea meritelor și ducerea la absurd a principiilor altfel sănătoase ale scolii dela Blaj.

Ear' exagerarea și ducerea la absurd sânt urmări ale înfruririi maghiare.

Crescuți în scoala maghiară, oamenii noștri începuseră să facă pe românește ceea-ce Maghiarii fac pe ungurește.

Maghiarii au declarat pe autorii lor drept „clasicii naționali” de o potrivă cu Voltair, Götthe, Shakespeare, Dante, Gibbon și alții: Românii au pus și ei pe autorii lor, dacă se putea, chiar mai presus de cei maghiari.

Maiorescu le-a dis dar': Nu vă pripiți, ci luați operele autorilor, cetiți-le, judecați cu mintea nepreocupată și vă veți convinge, că mult au lucrat ei, dar' lucrarea lor nu e decât începutul lucrării, pe care avem să o săvârșim noi și urmașii noștri.

N'avem noi Voltair, nici Götthe, nici Dante, nici Gibbon, — nimic nu avem afară de un bun început.

Maghiarii, preocupați de aspirațiuni naționale, nu fac cercetările istorice, pentru-ca să scoată la iveală adevărul asupra faptelor petrecute, ci pentru-ca să caute pentru națiunea lor titluri de glorie: Românii s'au pus și ei să arete, că, dacă e vorba, e mai glorios trecutul neamului românesc decât al celui maghiar.

Maiorescu le-a dis dar': Căutați adevărul, numai adevărul, mărturisiți-l totdeauna și închi-nați-vă înaintea lui.

În sfârșit Maghiarii s'au pus pe lucru să-și curețe limba de elemente străine și să-și facă cuvinte nouă, un lucru de tot comod pentru o limbă ca cea maghiară, deși foarte de multe-ori absurd: Românii s'au avântat și ei și au început să înlocuiască vorbele „străine” cu altele mai străine încă, luate din limba latină.

Nu aceasta e însă cauza, pentru care limba română scrisă dincoace de Carpați era neromânească: cauza e influența străină și mai ales cea maghiară. Nu puteau să scrie bine românește nisce oameni, care steteau fie direct, fie indirect sub influența culturală a unui popor abia pornit spre civilizare și ajuns cu toate acestea în o fasă de decadență literară, — sper că trecătoare, — dar' de hotărâtă decadență.

Nu 'i-a trecut însă lui Maiorescu prin minte să proclame principiul, că limba românească „dulce și frumoasă” este și aceea, pe care o vorbesce poporul din părțile Orădii-mari ori de pe la Dej, patria d-lui Grigorie Moldován, — și că avem să păstrăm în limba noastră tot „gozul”, care s'a strecurat în ea sub deosebitele înfruriri străine. Maiorescu, care, cel puțin după propria sa părere, e un bun scrietor, alege cuvintele, când scrie, cu multă cumperi: aceasta o cerea și dela noi.

Sânt acum șese-spre-zece ani, când 'mi-am început activitatea literară, nu eram în stare să scriu o frasă corectă în românește. Nu-l cunos-

În înțelegere cu aliații ei, ea poate să-și aleagă ciasul. Atât prietenii cât și dușmanii ei pot să fie convinși, că cuvântul din urmă în această afacere e al Rusiei.

După „Novoie Vremia“ numai o scăpare ar mai fi din încercările bulgare. Poarta, ca suzerana Bulgariei, ar trebui să se alăture franc declarării Rusiei, de a caracteriza pe regenți de usurpatori și de a face prin aceasta imposibilă ori-ce pertractare a lor cu alte puteri. Prin aceasta nu s'ar recere de loc necesitatea unei ocupațiuni turcesci. Dacă Poarta ar șovăi, atunci s'ar apropiia apoi ciasul pentru amestecul rusesc.

Guvernul bulgar a înecunoscițat pe reprezentanții puterilor din Sofia, că Sobrania s'a convocat pe 15 Octomvrie nou în Tîrnova. Nota respectivă s'îrșese astfel: După-ce va fi proces la verificarea membrilor ei și se va fi constituit, Sobrania ca conservatoarea suveranității naționale se va pune în înțelegere cu sublima Poartă și cu marile puteri în scopul alegerii noului suveran al Bulgariei.

Eată ce scrie „Telegraphul“ din București despre alegerea principelui bulgar:

„... Singura greutate o prezintă acum alegerea principelui. Cum poate să-și închipuască ori-cine, Rusia nu cedează de bună voie, situațiunea e așa și guvernul din Petersburg nu poate face altfel. Trebuie să ne așteptăm dar' la greutăți din partea Rusiei; alegerea principelui e pentru dînsa cea mai bună ocaziune, ca să încerce a recăștiga pierduta influență. Din fericire, aci Rusia va avea în față nu numai pe guvernul bulgar, ci pe toată Europa. Puterile au să aleagă pe viitorul Domn, Bulgarii vor ratifica numai alegerea; ear' puterile vor găsi ori-cînd mijlocul, de-a se înțelege cu Rusia asupra acestui punct delicat. De aceea, deși situațiunea e încă destul de serioasă, ea nu mai poate inspira decât puține îngrijiri.

„Singurul „om bolnav“ astăzi e Anglia, a cărei situațiune începe să devină în adevăr critică. Sgomotele privitoare la readucerea pe tapet a cestiunii egiptene nu vor să mai înceteze; mereu se vorbește despre demersurile ce ar fi făcînd Franța prelîngă Poartă, pentru a o hotărî să ceară evacuarea Egiptului. Aceste demersuri ar fi spîrginite energie de Rusia și Poarta stă la îndoaie, cu alte cuvinte așteaptă o ocaziune favorabilă.

„Prelîngă această „mică“ dificultate se adaugă una mult mai serioasă, dacă trebuie să credem ultimele sciri telegrafice: un conflict între Anglia și Rusia în Asia. Marea-Britaniă e deci lovită în două părți din cele mai sensibile și nu poate conta pe nici un sprigin. Poate că amenințările nu se vor realiza; un lucru e sigur însă: Anglia va trebui, — dacă situațiunea nu se schimbă — să renunțe la influența sa în Balcani. Cu acest preț, poate, va avea liniște în Egipt și Asia-centrală. Totul depinde de dispozițiunile Turciei; trimițînd pe sir White la Constantinopol, Anglia speră să dejoace intrigile și să prindă lovitură.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Roșia-montană, 9 Octomvrie 1886.

O mare amărăciune cuprinde astăzi spiritele Românilor greco-catolici din Roșia-montană. Speram, că după depărtarea de aci a vrednicului paroh Ioan Păcurariu vom căpăta altul tot ca dînsul. Dar' sperarea noastră nu s'a realizat.

ceam nici măcar din nume pe Maiorescu, deși tocmai pe timpul acela era foarte urgisit pe aici pe la noi. Era însă la universitatea din Viena un om tânăr, Mihail Eminescu, — chiar și atunci nume cunoscut în literatura noastră, — un admirator al lui Maiorescu, — abunătoră ca dl Grigorie Moldovan. Aș fi dorit prea mult să află părerea noului meu amic asupra primelor mele încercări, dar' aceste erau scrise în limba maghiară, singura, pe care o stăpînam pe timpul acela. Mă căsniam dar' să refac în românește ceea-ce făcusem în ungurește și mă simțiam foarte nenorocit, că nu pot să-mi exprim cugetările în limba cea „dulce și frumoasă“, pe care acasă la noi o vorbesc toți copiii și toți oamenii „proști“.

De! — îmi dîse prietenul meu, — tu scii românește, numai că nu scii ce scii. — Mai întâiu și mai întâiu ia hotărîrea bărbătească, că nici vei mai scrie, nici vei mai ceti timp de un an ungurește, ci te vei pune pe studiul autorilor români. Ear' dacă ai chiar acum ceva de spus pune-te și scrie așa, cum se vorbește la voi la Șiria. Eu, care sînt Moldovean, 'mi-am făcut studiile prin Bucovina și prin Ardeal, am trăit mult timp la București și cunosc bine literatura românească, și cea veche și cea mai nouă, fîi voui spune apoi, ce este bun și ce este rău, ce este și ce nu este literaricesc admisibil în limba voastră șirienescă, — fiindcă bine e scris

După mulți învățători, ce am avut în Roșia-montană, acum doi ani cu concursul întregului popor și al întregului curatrat bisericesc, am ales de cantor-docent pe tânărul Eugen Hocmanu, dela care așteptam mult și în așteptarea noastră nici nu am fost înșelați. Numitul tînr în scurt timp a scuit să-și câștige simpatia tuturor locuitorilor din Roșia și giur. Ca docent și pedagog bun a făcut cu școala progres înbucurător.

Ca cantor este o decoare a bisericii noastre, deoare-ce e un cântăreț excelent și are și meritul, că a înființat aci corul vocal, de care până la venirea lui Roșienii nici ideii nu aveau.

Dar' Dîeu, în nemărginita sa înțelepciune, nici pe un om nu l'a făcut fără defect; așa nici pe Eugen Hocmanu. Are și el acel defect, că e cam ambițios și nu-și prea pleacă capul înaintea nimănui, căci chemări sale totdeauna a satisfăcut.

Așa cu timpul, oamenii mai pretențioși au început a se răci tot mai tare față cu bietul învățător, și acum e foc. Persecuțiunile contra nevinovatului om s'au pornit cu atîta vehemență, încât bietul om vrînd-nevrînd, s'a vîdut nevoit a-și da demisiunea din postul său.

Se apucară câțiva din ei, — ca curatori bisericesci, — și destituiră pe sîrmanul om din oficiul de cantor. Vă rog însemnați-vă bine! din oficiul de — cantor, pe un cântăreț, fără care biserica pare pustie, fără care corul vocal e total-minte și pentru totdeauna distrus, și domnul vice-protopop, cu ocaziunea visitațiunii sale canonică a avut îndrăzneala a întări concludus adus de 2, din 16 membri, ai curatoratului bisericesc.

Sîrmanului cantor destituit încă 'i-a venit nefericita idee să apeleze contra acestui concludus respective contra aprobării vice-protopopesi, și avu cea mai mare nefericire de a fi rehabilitat în urma decisiunii consistoriale în postul pierdut.

Acum apoi se începe o nouă goană. Se pomenește numai bietul om cu acusa, că e bețiv, imoral și neglijent în oficiul său. Subscriu acusa doi oameni sciutori de scrisoare și 4 cari altcum nu au pus cu propria mînă degetul pe crucea făcută înaintea numelui lor. Bieții subscriși — după-ce au auzit, că sub ce li-s'au scris numele — au protestat cum au știut să nu li-se scrie numele, căci ei credeau că li-se scrie numele în protocolul ședinței ținute atunci, și despre cele cuprinse în acusa n'au scire și nu pot garanta, dar' tîrziu, — acusa era expedată.

Să nu uităm a Vă aminti, că acusa s'a compus și scris de parochul Ioan Maior, care înainte de a scrie acusa, abia picase aci nainte cu 2 săptămîni. Că ce interes a dus pe d-nul Ioan Maior la compunerea acusei, tocmai de bună-seamă nu scim.

Acusa 'i-se trimite lui Eugen Hocmanu să răspundă. Din nefericire bietul dascăl, nepur-tînd cancelarie, n'a pus acusa *ad acta*, nici nu s'a dus la actori să-i roage de iertare și poate nici n'a răspuns după-cum a fost sfătuit de nu scim cine, ci avu nefericirea de a răspunde precum numai au meritat actorii. Răspunsul doarme somnul cel dulce în archiva protopopului. Pașii pentru aducerea în curat a lucrului nici până aci nu s'au făcut. Protopopul meditează, că oare ce ar fi de făcut? El vede, că dacă face investiga-re imparțială, actorii rămîn pârliți, și vede că prin stagnarea lucrului ține pe Eugen Hocmanu în nesiguranță și în necaz continuu.

Este însă alt expedient! Ce se întîmplă? La sfatul său actorii pleacă la Blaj, unde promit

românește așa cum pretutindinea se dîce și precum au mai scris și alți autori de oare-care valoare. —

Așa am făcut, — și prima mea încercare a fost admisă de „Junimea“ și publicată, — ce lucru mare! — în fruntea unui număr din „Convorbiri Literare“.

Din aceste omul cu judecată poate să-și scoată principul preconizat de „Junimea“ nu numai în materie de limbă, ci în genere în ceea-ce privește lucrarea literară.

Dacă ai ceva de spus, pune-te să scrii în limba, pe care o scii tu și o înțeleg alții, dar' dacă vrei, ca Românii toți să te înțeleagă, vorbește așa, cum toți vorbesc și cum au mai vorbit și alții, cari au fost înțelegși! Ear' ca să poți vorbi așa, dă-ți înainte de toate osteneala de a te lămuri despre cele făcute de alții, — nu te apuca de nici o lucrare mai nainte de a te fi pregătit pentru ea.

Pregătirea, cuvenita pregătire este ceea-ce „Junimea“ cere dela toți cei-ce „întră“, — și nu pot să „rămînă“ decât aceia, care au pregătirea aceasta.

Și de aceea inclin și eu spre aceia, care sînt de părere, că noul adept nu e dintre cei-ce „rămînă“, căci el are slăbiciunea de a se pune la treburile, pentru care nu are cuvenita pregătire.

De două decenii noi Românii din țările co-roanei ungare ne sbuciumăm noi între noi, ca să

mere-pere, numai să se destituească bietul om, și încă nu numai din cantorie, ci și din dascălie.

Sîrmanului Hocmanu ear' 'i-se nasce idea cea nefericită și se duce la Blaj. Nu scim noi, 'i-s'a demandat sau 'i-s'a promis un post mai bun, destul, că bietul om îndată după sosirea sa acasă 'i-a dat demisiunea.

Bietul tînr, născut în Roșia, a avut multe ilusiuni și speranțe, credea că se va feric și va muri în locul său natal, unde a iubit pe toți și a fost iubit de toți. Astăzi sau mâine își perde toată sperarea și așteaptă numai momentul, în care să plece, acolo unde nu-l cunoaște nimenea, unde nu cunoaște pe nimenea.

Noi, privind cu multă încredere în Ven. Consistor din Blaj, credem că nu va pune pond pe născocirile unor oameni singuratici, prin care interesele comune sînt atacate.

Nu ne îndoiim dar', că Ven. Consistor din Blaj se va interesa mai serios de lucrurile noastre și se va convinge pe deplin, că după-cum a început a merge treaba cu uniții nostri, sîntem pe cale de a muri moralmente.

Noi, fiind de firma speranță, că cauza lui Eugen Hocmanu se va judeca pe cale dreaptă, n'am făcut pentru el nici un pas. Sciam, că isbînda va fi a lui. Acum însă, cînd vedem triumfînd pe câțiva oameni singurateci, pășim pe această cale față cu ei și sperăm, că onor. redacțiune — fiind lucrul de interes comun, întru apărarea cauzei noastre celei drepte — va binevoi a ne primi aceste în coloanele prețuitului „Triubna“. — Pentru mai mulți poporeni greco-catolici:

Ioan Almășan, în numele său și al familiei.

Ioanichiu Crișan. Alexandru Almășan.

Cronică.

Conferența femeilor române din comitatul Hunedoarei, se va ține în Deva, la 30 Octomvrie 1886 st. n. înainte de ameați la 10 oare, în localitățile școlii române.

Controla honveșilor de aici se va ține ast-an în 26 Octomvrie n. în casarma honveșilor, strada rotarilor Nr. 3.

Proces de presă intentat unui întemeiător de religieune. Jurnalistul Carol Sziny a publicat o carte sub titlul „Könyvek könyve“, în care propagă ideile religiunii raționiste. Procuratura generală privește în cuprinsul cărții din cestiune o agitațiune contra unei religiuni și contra proprietății, de aceea a intentat lui Sziny, proces de presă care se va pertracta înaintea curții cu jurați din Budapesta în 28 Octomvrie n.

Holera. În Budapesta s'au îmbolnăvit mai în urmă 23 persoane de holeră și au murit 22. — În Fiume s'au ridicat măsurile de carantină, de vreme-ce de 21 de zile nu s'a mai ivit nici un cas de holeră. — În Seghedin s'au îmbolnăvit 13 și au murit 10 persoane. Dela ivirea epidemiei s'au îmbolnăvit cu totul 357 și au murit 184 persoane.

Incendiu. În strada de mijloc externă din Cluj s'a aprins șura locuitorului Ioan Angyal; se dîce, că dînsul ar fi pus focul. Vre-o 100 de pompieri au grăbit la locul incendiului, însă proprietarul șurii, la care s'au observat de vre-o două săptămîni simptome de nebunie, nu a voit să-și lase în curte. În fine tot a succedat a stînge focul înainte de a lua dimensiuni mai mari.

Escrerie de concurs cu premii pentru compozițiuni musicale. „Armonia“, societate

ajungem la stabilirea unui curent unitar în lucrarea literară și să punem capăt deosebiriilor ce s'au produs în urma impulsiiunii puternice pornite din „Junimea“, — și acum, după-ce noi timp de două decenii ne-am sbuciumat, vine dl Grigorie Moldovan să le spună Maghiarilor, că „direcțiunea cea bună“ nu are reprezentanți aici la noi.

Se înțelege, — nu are pentru dl Grigorie Moldovan, căruia nici prin gând nu 'i-a trecut, că are să fie vre-odată profesor de literatura română și de aceea nu a creșt de cuvință să fie cu băgare de seamă la cele-ce se petrec în viața noastră literară.

Preste douăzeci de ani frații nostri de preste Carpați ne vor înțelege tot atât de bine cum se înțelege ei între ei, fiindcă s'a lucrat și acolo, și aici, ca să ne înțeleagă, ba s'a lucrat chiar cu succes.

Dar' despre această lucrare îmi rezerv a le da tinerilor nostri într'un anume șir de articole amănunte mai lămurite. Deocamdată mă mărginesc a le da sfatul să aibă totdeauna cuvenita luare aminte pentru cele-ce se petrec, și vor fi mai bine lămuriti ca noul titular al catedrei de limbă și literatură română dela universitatea din Cluj.

Ioan Slavici.

pentru cultivarea și răspîndirea muzicii naționale, bisericesci și lumesci în Bucovina, avînd de scop de a lăși cunoștința artei musicale prin toate clasele societății românești, escrerie al doilea concurs cu premii, pentru compozițiuni de coruri lumesci-bărbătesci și anume: Un premiu de 30 fl. pentru cea mai bună compozițiune de muzică națională. Un premiu de 30 fl. pentru cea mai bună compozițiune de muzică modernă, și un premiu de 30 fl. pentru cea mai bună compozițiune a unui cor bărbătesc cu acompaniament de clavier. Condițiunile: a) Românii din toate țările iau parte la concursul present; b) textul compozițiunilor rămîne în libera voie a compozitorului, trebuie să fie însă originală; c) partitura (manuscriptul) și textul, (toate strofele) au să fie scrise curat și fără corecturi; d) fiecare compozițiune trebuie să aibă afară de titlul ei și numele întreg al poetului, un „motto“, sau oare-care numire; prelîngă aceste trimite compozitorul numele său într'un plic sigilat, de-asupra căruia este scris „motto“ sau numirea de compozițiune; e) plicul se va deschide atuncia, cînd compozițiunile trimise ar câștiga premiul. Plicurile compozițiunilor nepremiate, se vor întoarce nedeschise. Afară de acestea este necesar, ca compozitorul să trimită o adresă specială, după care să se poată retrimite plicul nedeschis, în cas de a nu fi premiat; f) numai lucrări bune, lucrate după regulile teoriei musicale, se pot admite la concurs; g) comisiunea pentru cenzurarea compozițiunilor trimise la concurs, va supune comitetului societății părerea sa în scris asupra calității compozițiunilor trimise, eară comitetul va procede imediat la distribuirea premiilor defipte; h) compozitorii se învoiesc la aceea, ca societatea „Armonia“ să publice compozițiunile premiate, în colecțiunea sa „Armonia“ și să le execute în public fără oare-care desdaunare; i) termenul trimiterii compozițiunilor la concurs, este 30 Decemvrie 1886 st. v. și adresate către președintele societății dl Baron Eudoxiu de Hormuzachi. Decisiunea comitetului privitoare la premiarea compozițiunilor trimise la concurs, se va publica cu finea lunii Ianuarie 1887. Comitetul societății „Armonia“. Cernăuți, 15/27 Septemvrie 1886. Președintele societății: Baron Eudoxiu de Hormuzachi m. p. Secretarul societății: Eugeniu Meședer m. p.

„Inbulele preoțesc de 50 ani al Metropolitului Cardinal Fürstenberg din Olmütz. În 17 Octomvrie n. 'i-a serbat Metropolitul Cardinal Fürstenberg inbulele de 50 ani decînd a fost hirotonit de preot. Cu ocaziunea aceasta au fost la Olmütz Metropolitul Cardinal Dr. Ganglbauer din Viena și nunțul papal Msgr. Vannutelli.

Pamflete anarhistice. Se scrie din Viena cu datul 18 Octomvrie n.: Astăzi (la 5 oare dimineată) s'a arestat un individ, care așia pe părți mai multor case pamflete anarhistice, și împrăscia din ele prin stradă. Un detectiv 'l-a observat, vîind însă a-l prinde, acesta s'a smuls și a luat-o la fugă. Cu ajutorul unor trecători 'i-a succed în fine detectivului a prinde earșii pe împrăsciatorul pamfletelor, și a-l duce la poliție.

Monetele de aur românești și sîrbesci nu se mai primesc la banca din Franța. Se dîce a fi cauza, că România și Sîrbia nu aparțin uniunii latine de monete, și monetele statelor din cestiune nu poartă semnul valorii și în limba franceză.

O nouă Barbara Ubrik. Din Agram 'i-se scrie diarului „Pester Lloyd“ următoarea crimă îngrozitoare: În casa sublocotenentului Lichtenberg din Belovar trăia de mai mulți ani vîduva de 85 ani a căpitanului Piatovski. Dînsa se folosia de o pensiune de 26 fl. la lună. Tot în aceeași casă locuia și oficialul pensionat Predavacz. Pînă cînd trăia Lichtenberg o ducea bîtrîna vîduvă destul de bine. După moartea lui însă au început Predavacz și vîduva lui Lichtenberg pe biata bîtrînă într'o cămară mică, umedă și întunecoasă, unde a petrecut culcîndu-se numai pe paie și aproape goală 1 1/2 an. Numai ca din întîmplare a aflat un anumit Babics despre starea îngrozitoare a bîtrînei. Acest Babics a denunțat apoi faptul poliției, și în urmă s'a făcut o cercetare din partea doctorului Roblek. Comisiunea a aflat pe sîrmana bîtrînă, slăbită și murdară pe patul ei primitiv. Un miros nesuferit cuprîndea cămara. Îndată-ce a zărit bîtrîna comisiunea, a erupt în cuvintele: „Mulțămescu-ți Dumneșule! Domnii au venit să mă elibereze!“ Apoi auzînd vocea vîduvei Lichtenberg a început a tremura în tot trupul, și s'a încercat a spune comisiunii, că doamna Lichtenberg e binefăcătoarea ei. Biata femeie credea cele spuse de vîduva Lichtenberg și anume, că din pricina bîtrînei nu mai primesc pensiune, ci Predavacz și vîduva Lichtenberg o susțin din milă. Apoi a fost transportată bîtrîna în spitalul de acolo, unde apoi a spus, că numai de frica vîduvei Lichtenberg, a afirmat cele spuse, și că altcum era bătută mai în toate zilele. Casul acesta a fost apoi arătat procurorului, care va și trage la răspundere pe făptuitori.

Printul Alexandru de Battenberg, s'a abonat la 6 diare ruse „Moskovskie Wiedomosti“ anunțînd aceasta adauge, că toate diarele alese de print, sînt dușmane cauzei sale.

Falimentele din Iași. Falimentele dela 1847—1885 inclusiv deschise la tribunalele județului Iași sînt în număr de 291, dintre care 53 închise prin concordat, 103 închise prin lipsă de activ, 68 ridicate din stare de faliment și 67 pendente. La toate aceste falimente, activul e

de 6,553,947 l. n. Pasivul e de 16,091,289 l. n. Privilegiile, între care intră și salariile sindicilor în suma de 368,155 l. n. compun suma totală de 563,408 l. n., care deducându-se din totalul activ pentru distribuție la creditorii din țeară cu creanțe în suma de 113,127,034 l. n. și la cei din străinătate cu creanțe în suma de 2,964,255 l. n. În total 16,091,289 l. n. pasiv, corespunzând sumei de 5,990,539 l. n. activ; cuota medie de distribuit creditorilor chirografari ar fi de 37.22 la sută. Între acești falșiți sunt: 265 Evrei, 8 Români, 6 Austriaci, 5 Armeni, 4 Ruși, 1 Bulgar, 1 Grec și 1 Francez. Cuota medie distribuită deja este de 19.85 la sută.

Noul palat al Ateneului din București. „Românului” i se comunică, că în curând se va face solemnitatea depunerii în zidurile edificiului Ateneului a actului de fundățione a acestui palat. Pe pergamentele ce se vor face pentru această ceremonie va fi scris numele tuturor bărbatilor, cari au lucrat pentru propășirea artistică, științifică și literară a neamului românesc. Unul din pergamentele ce se prepară pentru Ateneu, este al celui de principalii factori ai acestei opere de cultură națională, se va pune în zidurile palatului, altul se va păstra în arhivele Ateneului. Se prepară asemenea o medalie comemorativă, care va aminti generațiunii viitoare data clădirii acestui templu al artei și științei.

O faptă monstruoasă. „Liberalul” din Iași ne spune, că acolo în strada Morilor, femeia Profira Gavril a născut doi gemeni, un băiat și o fată, cari după scurt timp au încetat din viață. Înainte de înmormântare s'a observat, că atât dela băiat, cât și dela fată lipsesc câte două degete. Poliția urmărind cu multă activitate pe autorul acestui ne mai pomenit fapt, a isbutit a descoperi, că Maria a lui Dumitru Aslan, vecină cu Profira Gavril, posedă degetele tăiate ale copiilor. Ea fiind întrebată de unde are aceste degete, a răspuns, că aflând dela mulți, că degetele gemenilor sunt bune de leac pentru beție și fiindcă ea are un fiu bețiv, a creștut de cuviință a comite această monstruoasă faptă, tăiând degetele celor doi gemeni pentru a lecul pe fiul ei de patima, de care suferă.

Nihilisti în Rusia. În Rusia meridională s'au făcut arestări de nihilisti în masă. Numai la Reggio, un orașel, au fost arestați 20. La Odesa s'au arestat deasemenea 20, și la Nicolaieff și Ekaterinoslav mai mulți alții. Printre ei sunt și capi periculoși.

Din Selagiun.

Șimleul-Selagiului, 26 Sept. v. 1886.

1. Un despărțământ model al „Asociațiunii transilvane”. 2. A VI-a adunare generală a „Reuniunii femeilor române selăgene”. 3. Banchet. Bal.

(Urmare și fine.)

„Încât pentru influența, ce reuniunea ca atare a exercitat asupra vieții sociale și culturale, deși suntem încă la începutul începutului, trebuie să constatăm un progres îmbucurător, care se manifestează: 1. Prin aceea, că la examenele de vară în scoalele noastre populare au asistat mai multe doamne române, prin prezența lor au încurajat pe părinți să-și poarte pruncii la școală, ear' pe școlari i-a îndemnat să învețe născându-i convinge, că existența neamului nostru e basată pe învățatură, pe cultură. Unele doamne au binevoit a și premia pe școlari și școlărițe. Premiile au fost de modest preț, dar' influența binefăcătoare a înțecat prețul acelor, precum în preț se înțecese toate faptele bune ale femeii.

„Mă abțin de astă-dată a aminti după nume pe acele stimabile doamne, care au premers cu exemplu prin asistarea la examene și prin premiarea școlărilor și școlărițelor; dar' încât pentru viitor ne vom ține de datorință la adunarea generală viitoare a vesti dela acest loc numele și faptele acelor femei române, care în decursul anului viitor se vor purta cu mai mare interes față cu cultura și învățământul poporului. Însă nici până atunci nu putem tăce o hotărâre privată a femeilor române, ce ne-a venit la cunoștință și anume, că: damele române selăgene la adunarea generală viitoare, vor conferi o pompoasă cunună, drept premiu de recunoștință, acelui director școlar, protopop sau preot, care în decursul anului va desvolta mai multă activitate pe terenul culturii poporului român.

„Fericit și de invidiat acel d-n protopop sau preot, care va fi meritat și distins din partea femeilor române să primească cel mai pompos semn de recunoștință pentru împlinirea conștientă a datorințelor sale.

„E necontestabilă și influența binefăcătoare ce exercează asupra femeilor române însuși simțământul, că se ved reunite pe un scop comun, precum și convenirile anuale și conversațiunea în decursul anului asupra unui obiect ce le unese pe toate în simțiri și opinii. Ce e drept, avem de făcut mult, până-când ne vom afla uniți cu toții în această privință, — n'a sosit timpul, când femeia română conform datorințelor sale se stimeze mai presus de toate limba și literatura română în conversațiune și în viața de toate zilele, în familie; între ai sei și față de cei subordinați ei în faptă, să arete preferența scrierii și vorbirii românești, dar' trebuie să recunoaștem, că femeia română selăgeană din țic ce merge vine a proba tot mai mult, că e conșcie chemării sale și ascultă de admonițiunea poetului, care cu atâta dor ne exclamă: „Scrieți, vorbiți românește pentru Dumnezeu”. —

Acest raport al dui secretar A. Cosma, adunarea îl primi cu vli aplause.

Din acest raport, cu bucuria trebuie să constatăm, ba chiar dl secretar m'a asigurat prin

graiul viu, că „Reuniunea femeilor române selăgene”, cu începutul anului școlastic viitor va să înființeze o școală de fete în Supurul-de-jos. — O nespăsat mare binefacere ar fi și va fi aceasta pentru Români selăgeni, ba chiar și pentru cei din părțile Sătmăului și Bihorului, căci nu vor fi necesități a-și duce fetele pe la școli ungurești, unde trebuie să uite chiar a și vorbi dulcea noastră limbă. — Deee Dumneșeu, ca propusul sfânt al acestei Reuniuni să aibă rezultatele dorite de noi Români selăgeni.

După aceasta se exmiseră comisiunile pentru încasarea taxelor și înscrierea membrilor noi.

Doamna președintă întrebă adunarea, că: premiul de 4 galbini asigurat încă în anul trecut pentru o învățătoare română, care va propune cu mai mare succes elevelor de școală deprinderea în lucruri de mână, întreg sau numai de jumătate să se deee d-nei Chira, învățătoare în Ortelea, deoarece-ee recursul i'a sosit târziu?

La aceasta adunarea decide, ca d-na Chira să se premieze cu 2 galbini.

După-ee s'a hotărât, ca viitoarea adunare generală să se țină în Bucium, d-na președintă, ne mai fiind alte agende de pertractat, prin o vorbire acomodată mulțumesc doamnelor și domnilor pentru interesul arătat și cu această ocaziune față cu reuniunea, și declară adunarea de închisă. —

3.

La oarele 4^{1/4} își luă începutul prânțul comun, la care au luat parte cam la 130—140 persoane de ambele sexe. — Ca la toate ocaziunile de calibrul acesta, — s'au ținut și toate. Cel dintâiu l'a rostit Rverds. dl A. Barboloviciu, directorul despărțământului, întru sănătatea Maieștăților Lor Regele Francisc Iosif I, și Regina Elisabeta și întru sănătatea Altețelor Lor moștenitorul de tron Rudolf și Princesa Stefania.

Acest toast adunarea l'a ascultat strâng în sus și la fine au erupt cu toții în strigăte de: „Să trăiască!”

Au mai rostit toate dl Dr. Lucaciu întru sănătatea femeii române și în special pentru d-na președintă Maria Cosma n. Dragoș. Apoi dl George Popp de Basesci pentru președinții și comitetul „Asociațiunii transilvane”; dl Cristea pentru dl director al despărțământului și altele, cari nu le mai pot înșemna, deoarece-ee erau foarte dese. Sub durată prânșului muzica Nufului din Șomcuta a executat cele mai frumoase hore românești, tot asemenea și muzica națională din Dorolț; ear' corul tinerimii din Hotoan ne-a delectat prin cântările naționale cântate, cu o rară precisiune.

Seara la 9 oare își luă începutul balul, la care participă un număr frumos de Români; ear' mai multe doamne și domnișoare erau îmbrăcate în frumosul nostru costum național. — Această petrecere a fost împreunată cu sortirea de obiecte, din cari, după-cum știu, a încurs o sumă de 100 fl. în fondul reuniunii.

Înainte însă de a-mi încheia această referadă, nu pot să nu aduc mulțumită acelor d-ni și d-ne, cari necrătând osteneală și sacrificiu au venit de prin părțile îndepărtate ale Sătmăului, Chiorului și Bihariei, ca să vadă, că frații lor din Selagiun cum se mișcă și ce pași fac pe terenul cultural! Bine ați făcut fraților, că ați venit și la noi, care vedeți, că ce măsură luăm pentru înaintarea în cultură a scumpului nostru popor român și vă rugăm, ca dacă ați aflat ceva bun, să-l primiți pe acela și ducându-l în ținuturile d-voastre să-l plantați în pieptul confrăților români de acolo; ear' dacă veți fi observat ceva nepotrivit cu acest pas interesant, vă rugăm să ne dați d-voastre îndrumările recerute și noi le vom primi cu bucurie, conșcși fiind de adevărul, că „mulți multe știu”.

În fine mulțumind d-lor membri ai comitetului arangiator și de primire — în fruntea cărora au stat d-nii George Filip, avocat în Tășnad și V. Păteș, preot în Hotoan, — pentru sacrificiile și ostenețele puse, ca adunarea aceasta să reușească pe cât se va pute de bine, — d-ic: deee Dumneșeu, că în anul viitor să ne vedem adunați în Bucium earăși cu asemenea simțăminte nobile și viue interese de cauza culturii scumpului nostru popor român!

Sentinela,

A p e l.

Ilustrul poet al națiunii a cântat într-o oară inspirat de Dumneșeu: „Deșteaptă-te Române”!

Românismul a înțeles vocea profetului trimis de Provedință.

Ca prin minune vedem dispărând letargia omoritoare; o activitate neobosită se desvolă pe toate terenurile vieții noastre naționale. O reacțiune puternică, plină de zel juvenil, face epocă, din sfântul moment, în care pentru prima oară a răsunat în inimile noastre „Deșteaptă-te Române”.

Vedem districte și ținuturi întregi, locuite de Români, grupându-se și consultând: cum, ce e de făcut? ca să ne eluțăm un loc demn între popoarele cultivate ale Europei.

Prima luptă pentru existența spirituală, o încep bărbaiții, luptând ca niște atleți, cu mii și mii de greutate, și înființând diversele noastre instituțiuni de cultură.

Laudă neobositei munci a acestor bravi pioneri; terenul era deja bine pregătit, când un alt factor puternic, „femeia” se ivesce, ca cel mai natural aliat al bărbatului!

Și ce au făcut femeile române în restimp abia de 20—30 ani?

În acest interval, relativ scurt, au desvolat o astfel de activitate salutară, au avut un rol atât de însemnat, încât, numele lor este pentru

totdeauna eternizat și în strânsă legătură cu renașterea noastră culturală!

Expozițiunea din 1881, scoalele de fete din Brașov și Sibiu, reuniunile femeiești filantropice, întocmite în toată țeara: sunt fapte, cari dovedesc, că femeia română e la culmea misiunii sale, își iubesc națiunea cu focul vestal al străbunelor ei din vechime!

Districtul Hunedoara e un ținut eminamente românesc.

Piscurile și văile sale au fost martori seculari ai multor evenimente mărețe, ai multor fapte eroice!

Reminiscențele unui glorios trecut, ne îndeamnă să înfrim și noi pe arena activității, ca și celelalte surori din patriă, prefigându-ne o țință și stăruind din răspuțeri întru realizarea ei!

Femeia română a fost în toate timpurile soția bună, mamă de model; ei, dar' nici odată sfera ei de activitate nu se mărginește în cercul strins al căsnicieii.

Precum fiica Romei clasice, așa și Româna modernă a secolului, a avut și are ați mai mult, ca ori-când, datorințe sacre, față cu dulcea sa națiune!

Petrunse de aceste simțăminte, Românele din Deva, întrunite în 8 Septemvrie a. c. într-o conferență prealabilă, au luat firma și invariabila soluțiune, de a forma:

„Reuniunea femeilor române Hunedorene”, cu scopul „înaintării industriei de casă și ajutorarea fetițelor și veduvelor române sărace”.

Când deci ați, — conform concluserilor acelei conferențe — apelăm la inima Voastră de soră și română: suntem sigure, că am prevenit numai dorințe generale, și că vocea noastră nu va răsună în pustiu!

Este timpul suprem, să ne alăturăm celorlalți factori ai culturii noastre naționale.

Înainte dar' cu Dumneșeu, să ne facem datoria de Române!

Deva, la 15 Octomvrie 1886.

Ana Petco, m. p. Lucreția Costa Olariu, m. p. Elena Pop H. Longin, m. p. Vilma Moldovan, m. p. Minerva Herbay, m. p.

Apel către neamul nostru.

Moto: Bolnavul are lipsă de doftor, nu sănătoul.
„S. Scriptură”.

Deși nici pe un teren nu ne putem lăuda cu nescăi averi mari, totuși trebuie să recunoaștem, că cea mai mare lipsă o ducem de cărți pentru elevii scoalelor rurale. Nu-i vorbă, sunt ele destule cărți prin librării, dar' cu atât nu e de ajuns, ar trebui să fie în mâna elevilor. Mare parte însă din acei elevi e lipsită cu totul de ele; nu au nici cele mai necesare cărți: Abece-dare și Legendare. Apoi știut lucru este, că fără cărți nu se poate pretinde învățatură, ear' omul fără învățatură mort este în acest veac al șarlataniilor. Avem lipsă de cărți și adevă de bune legendare și abecedare, dar' avem lipsă să le posedem astfel, încât să le putem da gratis elevilor săraci și cu tragere de inimă pentru învățatură. Dar' de unde să avem bani pentru procurarea atâtor cărți de câte avem lipsă numai decât? Ba nici aceea nu scim: cam de câte abecedare și legendare am avé trebuință pentru anul școlastic 1886/7? Drept aceea îmi permit a îndrepta fraților învățători și stimatelor învățătoare din Transilvania și Ungaria, fără deosebire de confesiune, următoarea rugare:

Binevoiesc stimatelor coleg și colegă, a-mi scrie: 1. Câți elevi și câte eleve din școala condusă de d-ta nu au abecedare și câți nu au legendare? (înțeleg numai pe cei în adevăr săraci și cu tragere de inimă pentru învățatură.) 2. Ce abecedare și legendare folosești? de care autor? își sunt impuse? și din partea cui? nu ai avé dreptul să folosești alte manuale? 3. După părerea d-tale, care abecedare și legendare sunt mai bune din punct de vedere pedagogic?

Răspunzând fiecare coleg și colegă până la 1/XI st. v. a. c., v'a binevoi a-mi înșemna locul unde funcționează, posta ultimă, și a-și scrie numele legibil. Și eată de ce:

O să mă încerc a câștiga pe seama elevilor săraci dela scoalele rurale cărți, cari să le pot împărți gratis, dar' deoarece-ee autorii și editori nu pot da de tot gratis o sumă așa de mare de cărți, de câte avem noi trebuință, ne luăm voie a adresa următorul

A p e l

cătră toată suflarea românească, să binevoiască a concurge care cu cât îl trage inima, pentru de a ne pute aduna o sumuliță, din care să se proveadă școlarii săraci ai scoalelor noastre rurale, cu abecedare și legendare, d-ic numai cu acestea deocamdată, deoarece-ee celelalte manuale se mai pot și suplini prin învățător, dar' acestea nici decât.

Ofertele benevole să fie buni marinimoșii contribuenți a le trimitte la adresa subscrisului (până la 1/XI st. v. a. c.), care-și va face apoi rațiociniul publice, în diarele noastre, înșemnând numele contribuitorilor, sumele încuse, manualele cumpărate, suma dată pe ele și scoalele, cărora s'au distribuit, dimpreună cu reversele învățătorilor legitimate de senatele scoalelor respective.

Totodată rog pe domni autori respective editori de legendare și abecedare românești, a-mi scrie: Câte exemplare ar avé de vândare? și deoarece-ee, de cumva vor încure bani spre acel scop, după-cum ne place a spera, atunci multe, foarte multe exemplare vom cumpăra din acestea 2 cărți, și numai gratuit le vom împărți, fie buni a ne scrie: cu ce preț redus ni le oferește? și câte exemplare ne pot da de tot gratis? cât rabat?

Nu cumva ar fi dispus vre-un posesor al unei tipografii a tipări gratuit, pentru poporul acesta vre-o 50.000 abecedare ori vre-o 30.000 legendare, ori baremi 2000 exemplare table scriptologice parietale, după unul din cele mai bune ce le avem (de ne-or concede autorii) ori după unul ce zace numai în manuscris până acum, și care e compus astfel, încât să nu-l poată nimeni confisca nici din punct de vedere metodic, nici din alte considerațiuni?

Sperând, că scumpul meu neam va sprigini această cauză de trei-ori sfântă, îl rog de iertare pentru incomoditatea ce i-am făcut, atrăgându-i atențiunea asupra acestei împrejurări.

Sâncel, 10 Octomvrie 1886.

Ioan Pop Reteganul,
învățător și red.

V a r i e t ă ți.

(Contra falsificatorilor de hârtii de valoare.) Un chimist parisian a descoperit un nou procedeu, căruia i'a dat numirea de cryptografie de siguranță, destinată a împiedeca contrafacerea hârtiilor fiduciare, a acțiunilor, obligațiunilor, cecurilor, polițelor, bonurilor postale, etc. Eată în ce consistă acest procedeu:

Inventatorul ascunde de desubtul titlului, al biletului sau al valoarei oare-care, ce trebuie preservată, niște semne, cuvinte sau cifre, cari sunt invisibile, dar' cari apar desigur la iveală ori când falsificatorul încearcă să spele fondul titlului și caracterele scrise ce el poartă, ori când cineva, cu ajutorul numai al unei dăttături cu pensula, voește să verifice, dacă titlul este fals sau nu. Valorile false emise de contrafacători n'ar purta firesce aceste semne cabalistice și descoperitoare, pe cari dealtmintrelea cineva ar pute să le varieze până la infinit, precum și modul lor de aședare. Dacă dar', după-ce dai cu pensula, semnul nu se va arăta, titlul este fals.

(Proseliții budismului.) Se scie, că America este pământul clasic al tuturor sectelor religioase. Budismul, această veche religie a Indianilor, care numără încă milioane de credincioși în Tibet, în China, în Mongolia, în Malesia și în Indiile-orientale, tinde a se împlânta la New-York și la Brooklyn, unde face un mare progres. Acum 14 ani, budiștii au făcut apariția lor la New-York, și, dela această epocă, numărul lor a crescut atât de mult, încât s'au format deja două asociațiuni regulate. Se d-ice, că acum doi ani un visitor misterios a venit din Asia-centrală pentru a completa instrucția credincioșilor mai înaintați, din cari cei mai mulți au fost autorizați a propaga budismul și a face neofii. Pare chiar, că mai multe femei au îmbrățișat cu entusiasm această nouă religie în America, dar' în același timp cea mai veche din lume. Se d-ice, că preste un an vom avé un templu budist la New-York. Aryam Theo, sophical Society servă de mijlocitoare acelor, cari vor să îmbrățișeze budismul, și președintele ei, William Judge, editorul d-iarului „Path”, organul teosofiei în Statele-Unite, este însuși un budist. La Brooklyn nu s'au format încă societăți regulate de budiști, dar' William Judge are o școală număroasă, în care face cursuri regulate.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Sofia, 20 Octomvrie n. Gad ban efendi a sosit ieri aici, spre a stăruî prelungă guvern, ca să amine deschiderea Sobraniei. Agenții diplomatice nu se duc la Tirnova. Motivul, se d-ice, că ar fi greutatea călătoriei și calamitățile locuinței.

Ruscine, 20 Octomvrie n. Primejdia ocupațiunii rusești nu e înlăturată. Rusia, se d-ice, nu acceptează nici un fel de pas de împăcare din partea ministerului actual, a cărui repășire se cere.

Ruscine, 20 Octomvrie n. (Scirea „Agenței Havas.”) Kaulbars a adresat guvernului bulgar o notă, în care se plânge, că sudiții rusești din Bulgaria sunt expuși unui tratament rău și la arestări nedrepte. Kaulbars amenință, dacă s'ar repeta astfel de casuri, ele vor avé consecunțele cele mai grave.

„Agenția Havas” raportează din isvor rusec, că ocupația rusească a Bulgariei nu va da de greutate din partea puterilor centrale, după-ce Rusia e hotărâtă, să ofere garanțiile de lipsă. Faptele produse în nota lui Kaulbars se pare, că au potențat în mod considerabil iritațiunea, ce domnesce în Petersburg pentru rezistența Bulgariei.

Paris, 20 Octomvrie n. Crisa ministerială s'a înlăturat. Sarrien și Sadi-Carnot își țin portfoliurile.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Seceta în România. Cetim în „Gazeta Săteanului” din Rîmniceu-Sărat: Vremea continuă de a fi secetoasă, sămănături de toamnă bine eșite n'am vădit în județul nostru; am vădit însă marea majoritate a holdelor încă nearate, sau arate însă nerăsărite sau nesămănate.

Betrânii spun, că mai n'au mai pomenit asemenea vreme miserabilă.

Dacă nici un nor nu se îndură de a-și vîrta conținutul seu pentru a mai da speranță și bucurie mult încercatului plugar român, frig am avut destul și spre finea lunii trecute am vădit înghețând apa prin uluce.

Proaste prognoștiuri pentru viitoarea recoltă!

Numai, cel puțin, dacă ar fi toamna mai lungă, după-cum se crede după florile, ce și noi vedurăm luna trecută prin grădinile noastre și prin București.

Relativ la înflorirea neașteptată de arbori și arbuști, mărturisim, că am adunat în Septembrie un întreg buchetel de flori de liliac, gutui și peri.

Vom vedea dacă acestea sînt semne adeverate de o lungă toamnă!

Plugarul însă, nu trebuie să peardă o singură zi: — Unde se poate încă ara să se are și îndată-ce va ploua să se are și să se semene cu grăbire, se înțelege, că numai dacă nu s'ar întârzi prea mult. Și judecând după presiunea atmosferică, avem nădejde, că norii ce-i vedem umblând pe cer, ne vor da de astă-dată ploae.

Culesul viilor și al porumbului în România.

Culesul viilor în județul Rîmniceu-Sărat — Țic „Gaz. Săt.” — e aproape de sfîrșit. Recolta a eșit slabă mai ales la viile din Coroteni, Slobozia, Tâmbocsi și Vîrteșcoiu.

Culesul porumbului încă e în toată activitatea. Recomandăm, — Țic numita foaie — din nou, a se pune multă băgare de seamă și a se culege numai porumburile timpurii bine coapte, lăsându-se încă pe covrag cele necoapte.

Recolta grăului și a secării în Franța anul acesta. Jurnalul oficial al republicii franceze publică starea aproximativă a recoltei acestor cereale, după raporturile trimise de prefecturi.

Din acele tablouri reese că:

Grăul s'a cultivat pe o suprafață de 6,993.157 hectare, care în total au produs 105,412.377 hectolitri sau 80,619.678 chintale metrice. Deci producțiunea mijlocie a unui hectar a fost de 15 hectolitri, 07; de o greutate mijlocie de 76 chilogramme 61 la hectolitrul (adecă 6¹/₂ libre).

Metelul (grău amestecat cu secară) s'a cultivat pe 343.577 hectare și a produs anul acesta 5,274.366 hectolitri sau 3,867.408 chintale.

Secara s'a cultivat pe 1,659.945 hectare și a produs 23,309.212 hectolitri sau 16,764.868 chintale.

Piața din Sibiu, 19 Oct. Grău hectolitra 74—80 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grău mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30 secara 66 până 72 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orz 58 până 64 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.80 până fl. 4.20, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pāsāt de grău 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sēu de lumină fl. 34.— până fl. 36.—, lumină turnate de sēu fl. 44.— până fl. 46.—, sāpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fēn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 40 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouă 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Sighișoara, 18 Oct. Grău curat hectolitra fl. 4.30 până fl. 5.40; grău mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secara fl. 3.— până fl. 3.30; ovėsul fl. 1.60 până fl. 1.90; cucuruzul fl. 4.30; fasolea fl. 3.50; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; lintea 22 cr.; mēlaiul 10 cr.; lumină de sēu chilo 46 cr.; sāpunul 24 cr.; sēu brut 28 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea de vită 32 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 18 Oct. n. s'a notat: unguresci bătrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 43¹/₂ cr., de mijloc

44.— cr. până 44¹/₂ cr., ușori 44.— cr. până 45¹/₂ cr., marfă țerānească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 43¹/₂ cr., ușoară 44¹/₂ cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrāsați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 6 Octombrie 1886.

Venditori	Cumpărători	felul	hectol.	greut. lib. în aur	prețul lei
Vamvuri	Manari	Porumb	4450 59 ¹ / ₂	7.—	—
Suditu	Mila	Grău	1900 59 ¹ / ₂	7.—	—
Petcu			800 56 ¹ / ₂	9.35	—
Dimitriad	Feitler		780 55 ¹ / ₂	8.50	—
Nicolaide	Conduri		2300 58 ¹ / ₂	10.50	—
Vasmagidi	Sechiari		1400 58 ¹ / ₂	10.80	—
Grosovic	Foca		3600 58 ¹ / ₂	10.—	—
Emberico	Soc. Com. Rom.		2000 58	9.27 ¹ / ₂	—
Grosovic	Kirschen		1500 59	11.50	—
Marhiloman	Petricioni		1850 59 ¹ / ₂	11.10	—
Peirano			1300 57 ¹ / ₂	10.05	—
Matei	Schmierer	Secară	1700 61	11.65	—
Bach			4200 57 ¹ / ₂	7.10	—
Cația			1200 53 ¹ / ₂	5.72 ¹ / ₂	—
Evloghiu	Bloch		680 53 ¹ / ₂	5.65	—
Gardeli			980 56 ¹ / ₂	7.—	—
Cotti	Kirschen		1300 54 ¹ / ₂	6.30	—
Suditu	Schmierer	Orz	1200 56 ¹ / ₂	7.10	—
Marhiloman	Mendil		2200 45	4.40	—
Mari			1400 44 ¹ / ₂	4.25	—
			2300 43 ¹ / ₂	4.25	—
			3000 41 ¹ / ₂	4.02	—
Kirschen	Cotti	Fasole	4500 42 ¹ / ₂	4.91 ¹ / ₂	—
Lombardo	Roth	Ovės	500 0/0	13.60	—
			1300 0/0	8.60	—

Cursul pieței din Sibiu

din 20 Octombrie st. n. 1886.

Hartie-monetă română	Cump.	8.40	vend.	8.45
Lire turcesci		11.20		11.25
Imperiali		10.20		10.25
Ruble rusesci		1.16		1.18

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Octombrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.—	vend.	96 ¹ / ₂
Rur. conv. (6%)		87 ¹ / ₂		—
Act. de asig. Dacia-Rom.		270.—		275.—
Banca națională a României		1010.—		1030.—
Impr. oraș. București		33.—		34.—
Act. de asig. Națională		—		—
Credit mob. rom.		—		—
Scrisuri fonciare urbane (5%)		100 ¹ / ₂		101.—
Schimb 3 luni		25.13 ³ / ₄		—
Societ. const.		164.—		—
Aur		15.50		15 ³ / ₄

Bursa de Budapesta

din 19 Octombrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.30
" " " 4%	92.80
Impmuntul căilor ferate ung. 5%	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.25
" " cu cl. de sortare	104.25
" " bānățene-timșene	104.25
" " cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hartie austriacă	82.75
" " argint austriacă	83.75
" " aur austriacă	114.50
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	189.50
Argintul " " " austr.	280.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.20

Bursa de Viena

din 19 Octombrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.15
" " " 4%	93.—
Impmuntul căilor ferate ung. 5%	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bānățene-timșene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	121.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—
Rentă de hartie austriacă	83.10
" " argint austriacă	83.95
Rentă de aur austriacă	114.90
Losuri austr. din 1860	159.—
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	288.75
Argintul " " " austr.	280.60
Galbeni împărătesci	5.91 ¹ / ₂
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.40
Londra 10 Livres sterlingi	125.30

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			București		4.70	7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuș		11.24	2.40		Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	10.29	2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Oena		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	{	4.16	7.47			{	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia		5.02	8.24		Glogovaț		7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15		Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva		5.43	8.51		Gyorok		7.58	5.07	Deva		2.52	6.35		Sibiu		9.31	10.50		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod		6.15	9.14		Pauliș		8.17	5.19	Branicica		3.23	7.02		Oena		9.55	11.14		
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău		7.06	9.51		Radna-Lipova		8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28		Loamneș		10.20	11.39		
Brateca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara		8.52	11.03		Conop			6.09	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.48	12.07		
Bucia			12.16	3.41	Elisabetopole		9.31	11.26		Bérvava			6.28	Zam		4.44	8.11		Copsa mică		11.11	12.30		
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș		10.16	12.—		Soborșin			7.25	Soborșin		5.30	8.46		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mică		10.57	12.29		Zam			8.01	Bérvava		6.27	9.33		Cucerdea		3.32	10.20		
Stana		9.28	3.11	5.08	Micăsasa		11.19	12.44		Gurasada			8.34	Conop		6.47	9.53		Cheța		4.02	10.50		
Agghiriș			3.40	5.27	Blaj		11.31	12.49		Ilia			8.55	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58	Ludoș		4.23	11.11		
Ghirbău			4.15	5.50	Crăciunel		11.52	1.05		Branicica			9.19	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18	M.-Bogat		4.33	11.20		
Nădășel			4.36	6.02	Teiuș		12.31	1.34		Deva			9.51	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38	Cipeu-Iernut		5.10	11.57		
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Aiud		12.48	1.46		Simeria (Piski)			10.35	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13	Kerelő-Sz.-Pál		5.25	12.12		
Apahida	11.—			7.06	Șibot		1.51	2.19		Orăștia			11.11	Arad	{	8.42	11.39	7.30	Nireșteu		5.48	12.36		
Ghiris	11.19			7.38	Vințul de sus		2.18	2.39		Șibot			11.43	Szolnok		9.17	12.31		Oșorheiu	{	6.07	12.55		
Cucerdea	12.33			9.16	Uioara		2.48	3.01		Alba-Iulia			12.18	Budapesta		2.32	5.12		Reghinul-săs.	{	6.41	1.20		
Uioara	1.06			10.—	Cucerdea		2.56	3.08		Teiuș			12.36	Viena		6.—	8.20				8.40	3.22		
Uioara	1.13			10.09	Ghiris		3.14	3.22					1.29			3.—	6.05		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Vințul de sus	1.20			10.19	Apahida		3.22	3.56		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.		4.45	6.10		
Aiud	1.41			10.48	Cluj	{	5.56	5.30		Simeria				Petroșeni		6.10	10.07		Oșorheiu	{	6.34	8.—		
Teiuș	2.10			11.34	Nădășel		6.31	6.03	8.—	Streiu		11.21	2.42	Banița		6.53	10.48		Nireșteu		7.16	12.15		
Crăciunel	2.35			12.12	Ghirbău		6.52	6.21	8.36	Hațeg		11.58	3.25	Crivadia		7.37	11.25		Kerelő-Sz.-Pál		7.40	12.58		
Blaj	2.48			12.30	Aghiriș		7.08		9.02	Pui		12.46	4.16	Pui		8.20	12.05		Cipeu-Iernut		8.03	1.19		
Micăsasa	3.20			12.52	Stana		7.23		9.32	Crivadia		1.37	5.11	Hațeg		9.01	12.42		M.-Bogat		8.37	1.49		
Copsa mică	3.41			1.52	Huedin		7.50		10.11	Crivadia		2.24	5.58	Streiu		9.52	1.22		Ludoș		8.51	2.02		
Mediaș	4.—			2.18	Ciucia		8.12	7.14	10.51	Banița		3.05	6.40	Simeria		10.31	1.53		Cheța		9.08	2.18		
Elisabetopole	4.35			3.03	Bucia		8.52	7.43	12.16	Petroșeni		3.37	7.12						Cucerdea		9.40	2.46		
Sighișoara	5.10			3.59	Brateca		9.10		12.50										Simeria (Piski)—Uniedoară					
Hașfalău	5.37			4.28	Rév		9.29		1.21	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad					Simeria (Piski)			2.18		
Homorod				6.16	Mező-Telegd		9.41	8.22	2.02	Arad		6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—		Cerna			2.39		
Agostonfalva				6.44	Fugyi Vásárhely		10.24	8.48	3.06	Aradul nou		6.33	6.19	Merczifalva		7.19	6.02		Uniedoara			3.08		
Apatia				7.43	Vărad-Velenceze		10.43		3.38	Németh-Ságh		6.58	6.44	Orczifalva		7.46	6.32		Uniedoară—Simeria (Piski)					
Feldioara				8.11	Oradea-mare	{	11.—	9.13	4.05	Vinga		7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02		Simeria (Piski)			2.18		
				8.41	P. Ladány		11.15	9.18	10.55	Orczifalva		7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23		Cerna			2.39		
Brașov	{	5.45		9.15	Szolnok		1.09	10.38	5.17	Merczifalva		8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Uniedoara			3.08		
Timiș	2.53	6.22			Budapesta		3.29	12.20	5.25	Timișoară		9.08	9.02	Arad		9.27	8.17		Uniedoară—Simeria (Piski)					
Predeal	3.28	6.47			Viena		6.38	2.15	7.45										Simeria (Piski)			5.56		
București	9.35	11.45					3.—	8.—	6.05	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș								5.56		
										Ghiriș		9.26	4.19	Turda		8.29	3.10							
										Turda		9.47	4.40	Ghiriș		8.50	3.40							

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.